

שתי אחיותיו של אחד הנאשמים מספרות כי אחיהם היה ילד ככל הילדים האחרים, אינן רוצות לדבר על מה שקרה בקשר לרצח.

האחיות

אמו של נאשם אחר מאשימה את "החינוך האירופי". הכוונה לסרטים שהשפיעו על הבנים. "מקודם לא ידענו תופעות כאלה", קראה.

האמא

גבור הנוער

במקרה שלא יקבל הוועד תשובה על דרישותיו, יפנה אל הקונגרס הספרדי הבינלאומי.

את האשמות הכבדות ביותר הטיח הוועד נגד חוסר פעילותה של המשטרה: "לו היתה המשטרה פועלת קודם ומנהלת פיקוח יעיל, לא היה הדבר קורה. כבר פעמים מספר, כאשר פנינו למשטרת רחובות וביקשנו למר נוע קטניות, קיבלנו תשובה ברורה: לא גבוא עד שלא יישפך דם!"

אשמות כבדות לא פחות הטילו אנשי שעריים על העיתונות: "אנחנו רואים כי העיתונות ציינה שהפרשה היתה בגדר התנגדות שות עדתית, לא מקרה פשע סתם." אמר יהודה מדהלה, אחד מחברי הוועד: "בכל העיתונים כתבו על בריוני שעריים, כאילו היה הפשע הדבר האופייני ביותר בשכונתנו. זה היה יכול לקרות בכל מקום בארץ. למעשה אין אצלנו כל עולם תחתון: לא שוק שחור, לא זנות, לא רוצחים. אנו הראשונים שדורשים שהאשמים יבואו על עונשם. העובדה שבוסטי, אשר העתונות הגדירה אותו כמלך בלתי מוכתר של שעריים, הביא את רוב הדינאשמים למשטרה. מעידה על כך כמאה עדים. אבל לא נניח להפוך את כל בני שעריים לשיעורים לעזאזל, בגלל מעשה-סירוף אחד!"

חבר אחר בוועד נוער שעריים, יצחק שמר חי, התמרמר על כי אין מנצלים את המרץ והכשרונות, בהם מחונן הנוער התימני. "כל המרץ הרב הזה מכוונן לריק, ואין פלא בכך שהיה, אשר יכלה לבנות, הורסת ומשמיתה. עלינו לארגן נוער זה ולתת תוכן לחייו. עלינו לתת לו חינוך הוגן, במקום הסרטים הי אמריקאים הזולים, המשמשים לו מורה דרך אל הפשע. אין זה מספיק להקציב מגרש

בוטי בוטנאי הוא דמות רחובותית, אילום של בני שעריים. הוא שמסר את החשוד ברצח לידי המשטרה. אמר אחד ממעריציו: "בחור כזה יכול להביא תועלת למדינה, לו ניצלוהו בכיוון הנכון!"

למשחקים. בראש וראשונה אנו זקוקים למדריכים, אשר יאספו את הנוער סביבם ויכווננו אותו לאפיק הנכון."

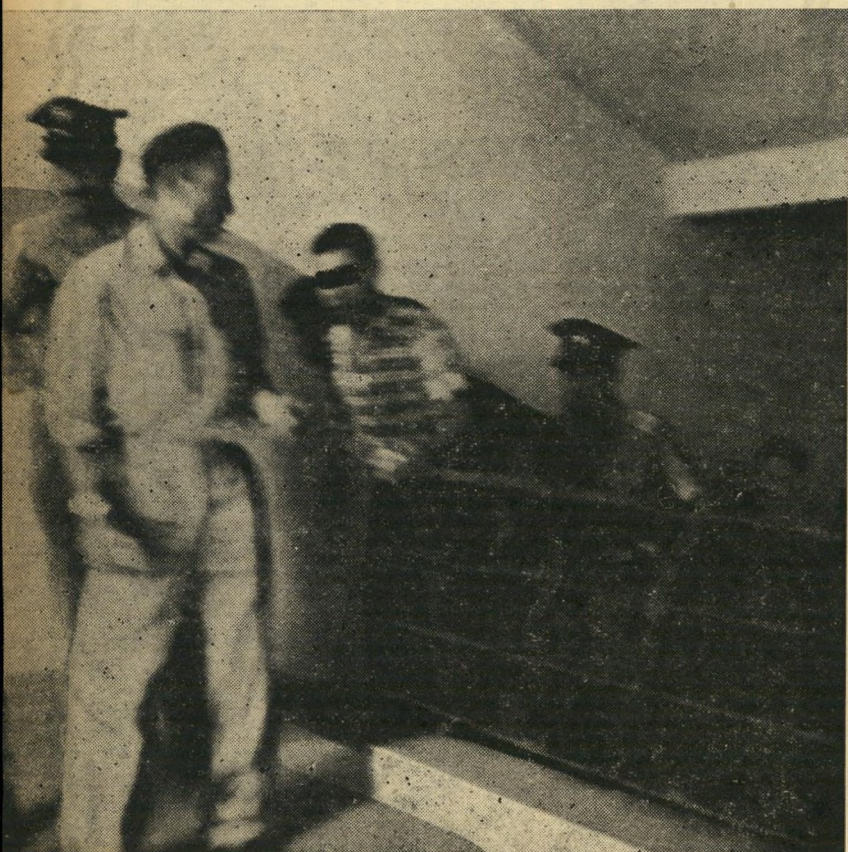
הסתערו כללית

תנועות הנוער הבינו זאת היטב. כבר בי הפגנה שנערכה מול בניין המשטרה, לאחר הלהיתו של רמי רוזנברג (העולם הזה 888) כבר אמר הנוער את המלה הראשונה שלו: "באם אין משטרה — נחסל בריונות בכור חנו!" רפי, מדריך הנוער העובד ברחובות, פירש את הדברים ביתר-הרחבה. "התכווננו לא דווקא לכוח פיסי, אשר גם בו לא נהסס להשתמש כדי להגן על עצמנו. כוונתנו היתה לכוח אחר. כוח ההסברה — כוח שימשוך את הנוער, יצרף אותו לפעולות מאורגנות."

רפי הוכיח את השקפותיו במעשים: השבוע הוקם בשעריים הסניף הראשון של תנועת הנוער העובד. המדריכים עוברים לבית, משוחחים עם הילדים, מזמינים אותם להצטרף לתנועה.

תנועת הנוער העובד לא היתה היחידה שהסתערה על שעריים. גם תנועת-בית"ר הבינה את הצורך בפעולה דחופה, וכיום שבת, בשבוע שעבר, התכנסה במגרש בית-ספר מיריה. קראה לנוער-שעריים להצטרף אליה.

בני שעריים התאוששו. עד כה זכתה שכר גם לביקורי עסקני מפלגות מחליקי לשון, שבהם לקצור קולות לקראת הבחירות. עתה הופיעו לעיניהם צעירים נחושי-החלטה, בעלי מטרה משותפת: חיסול עובת-הנוער, חינוכו לאורחות מועילה. היה זה מבצע גדול יותר וטוב יותר מכל מבצעי הוועדים והוועדות גם יחד.

כשהובאו לבית-המשפט המחוזי ארבעה מבין אחד-עשר הנאשמים, שעה שעורך דינם ניסה לשחררם בערבות (ראה במדינה) הם נראו שקטים. משפחותיהם ניצלו את ההזדמנות להתראות אתם.

הנאשמים